

Kolesar poškodovan od avtomobila. Na samostanskem hribu pri Kamnici pri Mariboru je avto podrl učitelja Dragana Čepič, ki se je peljal na kolesu. Čepič si je prebil pri padcu lobanjo in so ga prepešljali v nezavestnem stanju v mariborsko bolnišnico.

Kap zadela 62 letnega barona. Na Orehovskem vrhu pri Gornji Radgoni je podlegel na svojem vinogradnem posestvu kapi 62 letni baron Alojzij Braun. Rajni je bil v mirni dobi deželni glavar v Celovcu in prijatelj barona Giesla plemenitega Gisligen, ki je bil pred izbruhom svetovne vojne avstrijski poslanik v Beogradu, kjer je izročil srbski vladi ultimatum Avstrije, katerega je Srbija odklonila in je došlo do svetovne vojne. Giesl je imel posest na Noričkem vrhu, je bil Braunov sosed in se je večkrat z njim sestajal. Giesl se je pred leti izselil v Avstrijo, kjer je umrl. Od kapi smrtno zadetega barona Brauna so prepeljali v avstrijsko Radgono, kjer je bil položen v rodbinsko grobnico.

Gospodarja rešil iz gorečega hleva. V Šardinjah pri Veliki Nedelji je udarila strela med nevihto v gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Kolariča. Gospodar je hotel rešiti živino iz hleva in ga je pri tem poslu zasulo tramovje tako, da ni mogel zbežati. Gasit je prihitel med drugimi tudi čevljar Franc Zamuda, član velikonedeljske gasilske čete. Ko je videl, da grozi Kolariču strašna smrt, je skočil v zadnjem trenutku, ne meneč se za lastno življenje, v goreči hlev skozi luknjo na strehi in je potegnil gospodarja nezvestnega ter opečnega izpod jasl. Z največjim naporom je prinesel Kolariča iz gorečega poslopja in ga je zunaj na zraku z umetnim dihanjem spravil k zavesti. Kolariča, ki ima vsled požarne nesreče 40.000 dinarjev škode, so spravili v bolnišnico v Ormož, kjer bo z zdravniško pomočjo kmalu okreval. Junaški gasilec zasluži hrabrostno odlikovanje.

Nesreča pri delu. 41 letni posestnik Jožef Zorec iz Krčevine pri Ptujju je padel v gozdu pri delu tako nesrečno, da si je

zlomil desno nogo in so ga oddali v ptujsko bolnišnico.

Ubit od električnega toka. Jože Kolar, 30 letni rudar v Pečovniku pri Celju, je hotel napeljati od Čečkovega gospodarkega poslopja na Pristavi pri Celju k sosedovemu gospodarskemu elektriku. Pri tem opraviu ga je smrtno zadel električni tok zadnji petek, 10. septembra.

Pri padcu s kolesa si zlomila nogo. — 23 letna služkinja Jožefa Jakobova s Tera pri Ljubnem v Savinjski dolini je padla tako nesrečno s kolesa, da si je zlomila desno nogo in so jo prepeljali v celjsko bolnišnico.

Kolo vaza zdrobilo posestniku nogo. V celjsko bolnišnico so oddali 62 letnega posestnika Blaža Dermola iz Družmirja pri Šoštanju. Dermol je padel pod voz in kolo mu je zdrobilo desno nogo.

Smrtna nesreča pri podiranju. Posestnik Vidregar iz Gornje Viderge nad Vačami, in njegov hlapec sta podirala hraste v gozdu. Eden od izpodsekanih hrastov se je obesil za tanjšo bukev. Hlapec je zamahnil s sekuro po upognjenem drevesu, ki se je prelomilo in udarilo hlapca s tako silo v trebuh, da se je onesvestil. Drugi dan je odpeljal gospodar hlapca v bolnišnico, kjer se je še sam slekel, oblekel bolniško perilo in medtem je omahnil ter izdihnil.

Voz zlomil posestnikovi ženi obe nogi. Marija Tepeš, 65 letna posestnikova žena iz Klenovca pri Humu ob Sotli, je vozila 9. septembra opeko. Voz se je prevrnil na Tepeševo in ji zlomil obe nogi. Hudo poškodovano so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Po nesreči obstreljen. V Ljubljani na Cankarjevem nabrežju je snažil samokres brivec Niko Koman. Orožje se je sprožilo in krogla je zadela v stegno pri Komonovih stanujočega 16 letnega dijaka Josipa Gašperiča, sina tesarskega mojstra iz Puconcev pri Murski Soboti.

Otrok lani utonil — sedaj so ga našli. Lani oktobra je utonil v Ljubljani šestletni Pavelček Mazovec iz Zaloga. Utop-

ljenčka so potegnili te dni iz Save pri Litiji.

Voz ga je nevarno poškodoval. Josip Fric, sin upokojenca iz Trbovelj, je vozil drva iz gozda. Padel je pod voz in kolesa so mu šla preko trebuha. Poškodovanega so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Hudo ponesrečila v planinah. Tončka Zupanova iz Koroške Bele se je podala s tehničnim uradnikom Bogomirom Rozman z Jesenic k Sedmerim jezerom. Od tam sta hotela preko Komarče nazaj v Bohinj. Ko sta šla navzdol po serpentinah Komarče, je Zupanovi najbrž postalo slabo, omahnila je ter se je pokotalila kakih 50 m navzdol preko pečin. Rozman je poklical pomoč. Ponesrečeno so prenesli v hotel Savica, kamor so poklicali zdravnika iz Bohinjske Bistrice. Zdravnik je ugotovil, da ima Zupanova zlomljeno desno roko, levo ključnico, hudo poškodovano desno oko in se je nevarno obtokla po glavi in telesu. Hudo poškodovano so prepeljali v Bohinjsko Bistrico in od tam v ljubljansko bolnišnico.

80 letni starček utonil. Franc Grabnar, 80 letni prevžitar iz Vošče pri Blagovici na Kranjskem, se je podal proti večeru k svoji hčeri, ki ima posestvo v Vidregi pri Vačah nad Litijo. Starec je šel po dolini, po kateri teče potok Drtiščica. Utrujen vsled dolge poti se je hotel prevžitar napatiti potočnice. Odložil je klobuk ter palico, se sklonil nad vodo, da bi pil, omahnil v potok in utonil.

Padel z oreha in si zlomil tilnik. G. Krevelj, trgovec in posestnik iz Rovišč pri Raki, je padel 2 m globoko z oreha, si je zlomil tilnik in obležal mrtev.

Drevo mu zlomilo nogo. V Vitanju je zlomilo pri podiranju drevja deblo nogo Pavlu Mavhar, katerega so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Razne požarne nesreče. V Razvanju pri Mariboru je vpepelil ponočni ogenj gospodarska poslopja s krmo posestniku Ivanu Vaniču. Rešili so živino. Velika požarna škoda ni krita z zavarovalnino. — V Čakovi pri Sv. Jurju ob Ščavnici je zanetil

Otrok med medvedji

Neki lovci v bližini Bruse v Romuniji so obstrelili medvedko, ki je obležala v bližini svoje dupline. Ko so se možje približali duplini, je planila iz nje deklica, ki jih je divje napadla. Lovci so deklico vjeli in jo odpeljali v Bruso. Tam so se spomnili, da je pred sedmimi ali osmimi leti zginil otrok, ki mu še ni bilo eno leto in ki ga niso našli več. Zdi se, da je deklica, ki so jo odkrili v medvedji jami, istovetna s tem otrokom. Deklica je popolnoma podivjana in ne zna govoriti. Prebila je gotovo ves čas med medvedji. Spravili so jo v neko zavetišče in iščejo njene starše.

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

36

»Lažnivka!« je zarohnel. »Ti si vse spletla, ti si na pokopališču stražila, in ko je bilo zločinsko opravilo pri kraju, si dala svojo ruto, tole tukaj, da bi bilo plen kam zaviti.«

»Jaz je nisem dala; vzel si mi jo,« je zahretila hripavo, vsa iz sebe od jeze.

»Ni bilo treba sile; rada si pustila in si še prav pridno pomagala, da sva vse lepo zavila.«

»Ne! Dejala sem, da pusti vse vkup.«

»Ker si se nevihte prestrašila kakor kura. Ko je strela udarila, si vpila, naj vržem vse v stran. Ali koj nato ti je bilo vse spet prav in hotela si takoj, naj ti dam tvoj del.«

»Niti krajcarja mi nisi dal.«

V dvorani je bilo tiho kakor v cerkvi. Nič drugega ni bilo čuti kakor le jagra in špelo. Vseh pogledi so strmeli nepremično v nju. Zdaj je oživel tudi sodnik.

»Kaj pa je to? Kaj čujemo, he?« se je krepko oglasil.

»Menda ste, gospod sodnik, čuli, da je priznala,« je odgovoril jagar. »Priznala je, da je kriva.«

»Ničesar ne priznam. Ti si norec, osel neumni!« se je repenčila špela.

»Tudi vi ste se izdali,« se je obrnil sodnik k jagru.

»Da,« je ta odkrito dejal. »Priznam, jaz sem storil.«

Veronika je zadušila bolesten krik. Toda že se je oglašil zopet jagar:

»Glavni krivec nisem jaz. Največ je kriva ta tukaj, špela Tilnova. Ta me je zapeljala, ta me je dopovedovala, da ni nobena reč, če vzameva jine dragocenosti in cerkveni denar. Obogatila se lahko, češ, da so te reči z oltarja vredne tisoč in tisoč in da se je pri zadnjem romanju nabralo veliko denarja. Mariji pa da ni treba zlatnine in takega lepotečja in tudi denarja ne; da je škoda teh reči, ker niso za drugo, ko da rjavijo, in da nima nihče nič od njih. Če jih midva vzameva, nobenemu človeku ne narediva škode in krivice tudi ne. Sprva mi je bilo vse to zoprno, branil sem se in nisem maral jemati nekaj, kar ni moje.«

Špela mu je zlobno segla v besedo:

»Pa si se hitro dal nagovoriti in še veselje si imel s tem. Hotelo se ti je denarja, da bi se bila mogla oženiti.«

»Prekleta lažnivka!« je zavpil jagar in se je kar stresel od jeze. »Jaz nikoli nisem rekel, da bi te vzel. Še v spanju mi kaj takega ni prišlo na misel. Pa tudi rekel sem ti, da te ne maram. Gabila si se mi in zaničeval sem te.«

SLOVENSKI DIJAKI!

Kupujte šolske potrebščine v narodni trgovini — Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

sedemletni fantek škop slame v škednju Marije Belčeve. Sosedje so takoj opazili ogenj in so prihiteli na kraj nesreče, da bi udušili ogenj, ki je z bliskavico objel poslopje. Poslopje je kljub požrtvovalnemu gašenju zgorelo in z njim vred krma, spravljena pridelki, dva voza in razno orodje. Škoda znaša 20.000 din in ni krita z zavarovalnino. — V Stražgonjcih na Dravskem polju je vpepelil ogenj gospodarsko poslopje posestniku Frideriku Lenard in mu je povzročil 25.000 din škode, ki je skoraj krita z zavarovalnino. — V Grdini pri Stopercih je zgorela posestniku Ivanu Lampretu 20.000 din vredna domačija. — Pri posestniku Snoju v Črni vasi pri Ljubljani je mačka zanetila požar. Domača mačka se je preveč smukala krog peči, v kateri je pri svinjaku kuhala gospodinja svinjsko pičo. Mački se je vžgala dlaka, zbežala je na podstrešje in že je začelo goreti. S hišnim podstrešjem je zgorela živanska krma, precej perila in orodja. Barjanski gasilci so po končanem gašenju našli med ožganimi trami zoglanelo mačko. — Udar strele je vpepelil Krjavljevo planinsko kočjo na dolenski strani Litije, ki je pogorela do tal. Koča je bila priljubljeno zatočišče za izletnike in smučarje. — V Velki v Slov. goricah je uničil najbrž podtaknjen ogenj gospodarsko poslopje posestnici Amaliji Jaušovi 30 tisoč dinarjev vredno gospodarsko poslopje.

Razne novice.

Prozorna hinavščina. Laški dopisnik celjske »Nove dobe« sodi o aretacijah pod JNS diktaturo, da so bile neumnost. Kje pa je takrat bila »Nova doba« in ves JNS Izrael, ko so se te aretacije vršile?! Zakaj jih takrat niso obsojali?! Vzrok tem aretacijam je bila JNS hudobnost. Strast

se kaj rada druži z neumnostjo. S tem pa JNS hudobnost ni nič manjša. Naše ljudstvo si je krivičnosti in nasilnosti JNS diktature dobro zapomnilo. S praznimi izgovori JNSarji samo izpovedajo, da so lažnivi hinavci!

Pesnik Simon Gregorčič dobil spomenik v Ljubljani. V Ljubljani so na Marijin praznik 8. septembra slovesno odkrili na Napoleonovem trgu doprsni kip pesniku Simonu Gregorčiču, delo mladega kiparja Zdenka Kalin.

Naval na srednje šole v Mariboru in Celju. Letošnje šolsko leto je začelo v Mariboru obiskovati srednje šole 2425 učencev obojega spola. Največ učencev se je vpisalo na realno gimnazijo, in sicer 1300 in od teh je 560 deklic. Za realno gimnazijo v Celju se je prijavilo 734 učencev in 374 učenek.

Letošnji veliki manevri naše vojske. Letošnji veliki manevri naše vojske, ki bodo največji od prevrata, se bodo vršili med 21. in 26. septembrom na ozemlju med Karlovcem, Metliko, Novim mestom, Kočevjem, Brodom na Kolpi in Ogulinom.

Jelen ustreljen pri Gornjem gradu. Pri Gornjem gradu je ustrelil g. Leon Kranjc jelena, ki tehtal 250 kg in ima izredno lepo rogovje.

Viničarji so zbrorovali

V nedeljo 5. septembra se je vršil v Ljutomeru 17. redni občni zbor Stokovne zveze viničarjev združen z viničarskim zborovanjem. Zastopniki skupin Zveze ter viničarji iz bližnje in daljne okolice so prihiteli v tolikem številu, da so komaj našli prostor v sicer zelo obširni dvorani Katoliškega doma.

G. bana, ki se povabilu Zveze ni mogel odzvati, je zastopal ljutomerski okrajni glavar g. dr. Farčnik, ki so ga zborovalci ob prihodu navdušeno pozdravili. Občni zbor in zborovanje je vodil načelnik Zveze Andrej Mir, ki se je po pozdravih spomnil letos preminulega slovenskega vladike velikega škofa dr. A. B. Jegliča. Po izčrpnih poročilih članov načelnstva so se zaporedoma oglašali delegati skupin.

Zatem je imel lep govor g. Srečko Žumer, ki

BOLEČINE V LEDJU IN V KRIŽU

Ako trpite bolečine v ledju in v križu, poskusite s Krušen soljo. Že po kratkotrajni uporabi se bolečine zmanjšajo. Zdravljenje s Krušen soljo omiljuje bolečine v ledju in v križu. Priporočajo jo zdravniki.

Dobiva se v lekarnah.

R. S. br. 16.123/38.

1275

se je spomnil v uvodu blagopokojnega dr. Janeza Evangelista Kreka ob dvajsetletnici njegove smrti ter ga postavil v govoru za zgled poštenega nesebičnega delavca. Kot drugi je govoril g. Rozman Peter o problemu viničarskega vprašanja ter prav izčrpnost izvajal, v čem obstoji viničarsko vprašanje ter navedel tudi nekaj smernic, da se isto, sedaj tako pereče vprašanje, vsaj deloma oblaži.

Po govorih je prečital Košnik Jožef zelo obširno resolucijo, ki so jo navzoči sprejeli.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Obalovanja vredni slučaj.

Mladoletna tatnica. V Melju v Mariboru je bila aretirana 17 letna Justina P. iz Ptuja, ki je v enem tednu ukradla tri kolesa, perilo, knjige in razne predmete. Mladoletno tatnico so izročili sodišču.

Praščji in kurji tatovi. V Orehovi vasi v župniji Slivnica pri Mariboru so vdrla nočni tatovi v svinjak posestnika Pungartnika. V hlevu so zaklali dva prašiča, ju odrli, razdelali, pustili so drobovje v svinjaku, meso so pa odnesli. Isto noč so isti uzmoviči ukradli posestniku Bregantu 12 piščancev, Čebeju pa šest kur. Sled za tatovi je vodila na Pobrežje pri Mariboru, kjer so aretirali nekega delavca, pri katerem so našli nekaj svežega svinjskega mesa in piščance.

Obupno dejanje 13 letne deklice. Nedalet od postaje Pragersko se je zgodil dne

Obrnil se je spet k sodniku in je mirneje nadaljeval:

»Denar in bogastvo me ni zvalo, ampak predrzna želja, nekaj takega storiti, kar bi spravilo vso dolino pokonci. Dolgo sem omecoval. Potem pa je rekla, da sem strahopetec in da si ne upam. Ta beseda je odločila.«

»Pa ti rečem še zdaj, da si strahopeten in neumen kakor noč,« je zaregljala Špela.

Tedaj je vstal eden od porotnikov in je zaročantil nad zbesnelim ženščetom:

»Če mi takoj ne utihneš in ne daš, da nam tale vse po vrsti pove, te vtaknemo v vrečo in zašijemo kakor mačko.«

Zdaj se je vdala in potuhnila. Sodnik pa je po svoje mirno in hladno vprašal jagra:

»Torej priznate, da ste s tole žensko okradli in oplenili šmarsko cerkev?«

»Da, tako je!« je odgovoril jagar. »Slep sem bil in nisem vedel, kaj delam. Za trenutek me je premagal pohlep po denarju, toda le za trenutek. Nisem mislil, da je to tak strašen greh. Šele, ko je bil misijon v Šmarju in sem čul pridige, sem spoznal, kaj sem storil. Tedaj sem sklenil, popraviti zločin in vrniti, kar sem vzel. To sem tudi storil.«

Ozrl se je na Veroniko. Ta pa se je naglo obrnila na drugo stran in zdela se mu je, da je storila kaj zaničljivo.

»Kako pa?« je poizvedoval sodnik.

»Danes pred dvanajstimi dnevi sem nesel vso zlatnino in kar je teh ukradenih reči v Šmarje in sem jih v vrečo zavite položil zadaj za mežnarijo. Dejal sem si, da jih bo mežnar drugo jutro takoj našel in spravil spet tja, kamor je prav. Narobe sem pa storil, da sem dva dni poprej rekel Špeli, ki me je zopet terjala za svoj del, da hočem greh popraviti in vse vrniti. Morala me je zalezovati in izvohati, kdaj in kam sem reči zanesel, pa jih je zopet ukradla in si namislila to grdo lumparijo. Kje je ta vražja ženska tičala, da me je videla, tega ne vem.«

»Haha, osel neumni, si mislil, da ga ni čez te; pa so še taki, ki so ti kos,« se je zmagovito drla hudobnica.

»Čiste resnice pa tudi vi ne govorite,« je omenil sodnik jagru. »Saj niste vsega vrnili. Tole reč ste si obdržali.«

»Da, to zlato ovratnico sem si obdržal, da bi imel kaj v rokah, če bi bilo treba temu zlodeju ženskemu kdaj na jezik stopiti,« je odgovoril jagar. »Zato sem pa od svojega dal štirideset goldinarjev. Več pa ta verižica nikakor ni vredna.«

»Kje pa je ta denar?«

»Ta tatnica tatinska ga je morala z drugim vred ukrasti. — Pove naj, kam ga je skrila!«

»Nikomur nič mar!« je zaprskala Špela. »Kogar srbi, naj gre vohat! Našel svoj živi dan ne bo ničesar. Iz mene ne spravite nobene besede.«

Psi bernardinci rešeni

Časopisi so poročali, da bo psov bernardincev kmalu konec, ker so postali popadljivi ter so obgrizli na prelazu sv. Bernarda več otrok. Vlada je menihom ukazala, naj zaradi popadljivosti pse pokončajo, ker niso več potrebni za reševanje popotnikov, ki so zasil v snegu. Sedaj se tam čez vrši ves promet v avtomobilih, sicer pa pod goro vodi že dolgo železnica. Sedaj pa je mednarodna zveza ljubiteljev živali v Ženevi zbrala 75.000 frankov. Ta denar so nakazali menihom na Svetem Bernardu s prošnjo, naj svojim čudovitim psom zgrade pasje domovališče, v katerem bodo psi zaprti, če ne bodo v službi kje po

9. septembra zvečer žalosten primer v zadnjem hipu preprečenega samomora. V trenutku, ko je dosegel tovorni vlak iz Slov. Bistrice višino naselja Ješenca, se je pognala na tračnice in pred lokomotivo mlada deklica. Stroj je deklico pogel na stran in je obležala brez zavestnosti. Ljudje, ki so bili priče obupnega dejanja, so priškočili od vseh strani na pomoč in so oskrbeli, da je bila iz več ran krvaveča prepeljana v bolnišnico v Maribor. Deklica je dobila vsled sunka lokomotive hude poškodbe po vsem telesu. Vzrok žalostnega dejanja je bajje, ker ji je bil odrečen sprehaj v meščansko šolo.

Zaplenjen saharin. 13 vrečic saharina so izsledili in zaplenili orožniki v Senarski pri St. Lenartu v Slov. goricah 39 letnemu viničarju Frideriku, ki je prijavljen finančni oblasti.

Neznanec se vrgel pod vlak. Pri Ptujju se je vrgel pod nočni brzovlak proti Budimpešti neznanec. Lokomotiva je truplo samomorilca čisto razmesarila. Zbrali so posamezne kose in so jih prenesli v mrtvašnico mestnega pokopališča. Osebnosti obupnega niso mogli ugotoviti, ker niso našli nobenih dokumentov. Železniški uslužbenec Trepše je videl, kako je neznanec legel na tračnice nedaleč proč od državne delavnice v Ptujju. Hitel je proti dotičnemu mestu, da bi preprečil samomor, a že je pridrvel mimo brzovlaka in lokomotiva je opravila strašni posel.

Ugotovljena osebnost samomorilca. Zgoraj poročamo o neznancu, kateri je bil razmesarjen od nobnega vlaka pri Ptujju. Samomorilec je 84 letni Anton Vnuk, prevžitar iz Ptujja, kateri je že dalje časa bolehal.

Krvavo dejanje 77 letnega prevžitarja. Pri posestniku Jakobu Predikaki v Gorici pri Pragerskem je bil z drugimi sosedi tudi 77 letni prevžitar Anton Čelofiga. K Predikaki je prišel železniški kurjač Alojzij Mohorko iz Sp. Gorice. Stari Čelofiga in Mohorko sta bila v sporu, ker je slednji kupil od Čelofige posestvo in mu ni dajal prevžitka. Kakor hitro je zagle-

dal starec kurjača, je navalil nanj z nožem in ga zabodel v vrat ter zbežal. Zabodeni se je spustil za bežecim, ga dohitel in sta se ruvala, dokler se Mohorko ni onesvestil radi prevelike zgube krvi. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je umrl. Ubijalec priznava dejanje z izgovorom na razburjenost.

Pod vlak v duševni zmedenosti. Na železniškem tiru 2 km od Grobelnega proti Poljčanam so našli smrtno povoženega od osebnega vlaka 24 letnega tehničnega uradnika Toneta Žličar iz Maribora. Žličar je šel pod vlak v duševni zmedenosti.

Nočni napad. Gostilničarjev sin Ignacij Tkavc iz Cigone pri Slov. Bistrici se je vrnil v noči s kolesom domov. Pred vrati sta ga napadla neznanca. Eden ga je lopnil s kolom po hrbtu, drugi je oddal nanj strel tako, da mu je prebila krogla obe nogi. Poškodovanega so spravili v mariborsko bolnišnico. — V isti noči je nekdo ukradel zidarskemu palirju Hameršku v Slov. Bistrici 800 din vredno kolo. V Bistrici prevladuje mnenje, da sta bila v obeh omenjenih slučajih na delu ista in še neizsledena storilca.

Gostilničarju ukradena listnica. V Slov. Bistrici je ukradel nekdo iz zaprte točilnice Fr. Vrhovnik listnico s 5500 din. Domnevajo, da je bil tat med gosti skrit v sobi. Ko so se domači podali k počitku, je vlomil v točilnico in je izginil skozi kuhinjo z denarjem. Prazno listnico so našli drugo jutro na sosednem vrtu.

Dve smrtni žrtvi malenkostnega prepira. V gostilni Antona Puconje v Stročji vasi pri Ljutomeru so pili in peli na večer fantje. Med pivci sta bila tudi 27 letni posestnikov sin Andrej Pevec iz Stročje vasi in 22 letni delavec Anton Korošec. Naenkrat se je Korošec sprl z družbo in so se ga fantje hoteli znebiti s tem, da so ga pehali čez prag. Pevec je sunil skozi napol priprta vrata Korošca prav na rahlo z nožem. Zabodljaj mu še ni ohladil jeze in je hotel za vsako ceno še enkrat v hišo. Bil je toliko močan, da je snel vrata, katera so tiščali fantje v izbi, ter je zabodel

Pri motnjah v prebavi, napihnjenosti, vzpehanju in zgagi, povzročeni po trdi stolci, je najbolje vzeti zvečer pol čaše naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice in zjutraj na tešče želodec isto količino. Prava

FRANZ-JOSEFOVA VODA

voda se je vedno izkazala za popolnoma zanesljivo sredstvo za iztrebljanje črevesja.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Pevca naravnost v srce. Zabodeni je bil v par minutah mrlič. Korošca so po uboju komaj spravili domov, kjer je mirno spal. Orožniki so ga hitro imeli in so ga oddali v zapore v Ljutomer. V zaporni celici je naletel na dva tovariša, ki prestajata manjšo kazen. Enemu je izmaknil britev in si je z njo prerezal vrat. Hitro na pomoč pozvani zdravnik samomorilecu ni mogel več pomagati in je v kratkem izkrmavel. Malenkosten prepir in alkohol sta zahtevala življenje dveh mladih ljudi.

Z več zabodljaji v bolnišnico. Martina Vršiča, 30 letnega sina finančnega respicienta, so napadli na cesti pri Ptujju pijani fantje in so mu prizadjali več zabodljajev z nožem. Zabodeni se je zatekel v ptujsko bolnišnico.

Prijet pod sumom roparskega umora. Parkrat smo že v našem listu poročali o roparskem umoru, kojega žrtev je postal enooki železniški sluga Jožef Ostrež s postaje Zalog pri Ljubljani. Radi izpovedi raznih prič je te dni ljubljanska policija aretirala pod sumom krivde posestniškega sina Jožefa Anžurja iz Zadobrove.

Dva vloma v Ljubljani. V noči na soboto 11. septembra je obiskal vlomilec župnijsko pisarno pri sv. Petru v Ljubljani in je odnesel 2000 din gotovine. — Isto noč je bil izvršen vlom v železno blagajno trgovine s porcelanom Pauschin v Wolfovi ulici v Ljubljani. Zelo spreten vlomilec je odnesel zlatnine, dragocenih kamnov in gotovine za 50.000 din.

Ženska požigala. V zadnji številki smo poročali, da je v vasi Pudob pri Rakeku

zametih. Ker je psov veliko, je zanje res treba posebnega hleva, katerega bodo menili sodaj najbrže zgradili.

Nov čudežni stroj za gledanje

Neki Anglež je izumil čudežno napravo, s katero je mogoče gledati skozi najbolj goste oblake. S tem »očesom« je mogoče opazovati letala, ki letijo nad oblaki ali v najtemnejši noči, kakor tudi ladje, ki jih v gosti megli s prostim očesom ni razločiti. Celo gore in otoke je mogoče videti v takšnih okoliščinah z novo pripravo. Izum temelji baje na kratkovalovnih svetlobnih žarkih in je že pri prvih poskusih pokazal čudežne uspehe.

»Ti bomo jezik že namazali, počakaj! V kleti imamo tako ropotijo, ki te zna omehčati, da boš še rada povedala,« je dejal porotnik iz Gorenč.

Špela je prebledela. Vedela je, na kaj namiguje mož: v kleti je bilo orodje, s katerim so mučili zakrknjene zločince.

»Pripovedujte nam vse po vrsti, kako ste šmarško cerkev okradli,« je velel sodnik grofovemu jagra.

»O tem ni več mnogo kaj povedati,« je ta odvrnil. »... Do šestih zvečer sem bil v Gradcu; za to mi je lahko priča grof Kristalnik. Iz Grada sem šel po Reki na Zarazberško goro in čez Jelenov greben.«

»Čez Jelenov greben še mačka ne pride, kaj šele človek,« ga je presekala porotnik iz Šmarja.

»Eden je, ki pride čez Jelenov greben, eden in nobeden več — ta pa sem jaz,« je dejal jagar samozavestno. »Le po tej poti, ki je pol krajša kakor ona navadna, mi je bilo mogoče priti že pol ure pred polnočjo do Šmarja. Tu me je čakala Špela in mi je odprla cerkev. Nesrečno opravilo je bilo hitro pri kraju, potem pa sva drla v tistem strašnem vremenu po gozdu gor, na Slemenju pa sva se ločila. Ob pol treh sem bil že pri Hudih pečeh, odtod pa sem jo mahnil čez Osojščico proti Dobrovljam. Ta pot je še nevarnejša kakor ona čez Jelenov greben, pa tudi mnogo krajša kakor tista po dolini. V steni Osojščice je votlina, tja sem skril šmarski plen, in sicer na takem kraju, da pozneje sam več ko tri mesece

nisem mogel do njega... Z zadnjega previsa te stene bi bil kmalu treščil v prepad — le za las je manjkalo —, nazadnje sem le srečno prišel v dolino. Okoli štirih sem mahal že skozi Dobrovlje — na videz tako, kakor da prihajam iz Grada — in kmalu sem došel mojstra Gašparja; s tem sem hodil do Kaple. Da bi sled drugam speljal, sem vzel košček Marijine tenčice s seboj. Tega sem kmalu za Rutami spustil na tla, da Gašpar ni videl, in sem tako speljal sled za onima dvema potepuhoma, kakor da sta ta dva okradla cerkev.«

Umolknil je.

Sodnik je mignil porotnikom, da so stopili k njemu; dalj časa so se potihoma menili. Nato se je sodnik slovesno postavil in je rekel:

»Ker je potemtakem izpričano, da so mežnar Aleš, njegova žena in Logarjeva Veronika nedolžni, razglasim in objavljam, da so rešeni obtožbe in so prosti... Na drugi strani pa razglasim in objavljam, da sta prava zločince — hm, hm —«

»Janez Kresnik, po domače Grofov jagar,« se je nekdo oglašil.

»— torej Janez Kresnik, po domače Grofov jagar, in njegova pomagalka Špela Tilnova priznala in potrčila...«

»Ničesar nisem priznala!« je zavreščala Špela in z nogami zacepetala in se jela od jeze dreti.

(Dalje sledi)